

Sygn. akt I Ca 434/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Włodzimierz Wójcicki (spr.)
Sędziowie:	Eugeniusz Dąbrowski Wiesława Kozikowska
Protokolant:	Monika Chrzanowska

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 r. w Łomży

na rozprawie sprawy

z wniosku S. M.

z udziałem M. M. (1)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Grajewie

z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt I Ns 192/17

postanawia:

apelację oddalić.

Eugeniusz Dąbrowski Włodzimierz Wójcicki Wiesława Kozikowska

I Ca 434/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. M. złożył wniosek o podział majątku wspólnego jego oraz M. M. (1). W treści wniosku wskazał, że Sąd Okręgowy w Łomży wyrokiem z dnia 23 września 2016 r. rozwiązał małżeństwo wnioskodawcy i uczestniczki przez rozwód, zaś w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ulicy (...) w R. o powierzchni użytkowej 60,80 m², dla którego Sąd Rejonowy w Grajewie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 90.000 zł oraz samochód osobowy marki V. (...) rok produkcji 2002 o numerze rejestracyjnym (...), numer identyfikacyjny pojazdu (...) o wartości 8.000 zł. Jednocześnie wnioskodawca wniósł o ustalenie, że poniósł nakład z majątku osobistego na majątek

wspólny w wysokości 34.178,12 zł, na co został przedstawiony stosowny wydruk z rachunku bankowego wnioskodawcy obejmującego okres m.in. sprzed zawarcia związku małżeńskiego.

Ostatecznie wnioskodawca wniósł o przyznaniu uczestniczce M. M. (1) na wyłączność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, przy jednoczesnej jednorazowej spłacie.

Uczestniczka postępowania M. M. (1) wskazała, że poza składnikami majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi jeszcze środki zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W.. Potwierdziła wartość podanych przez wnioskodawcę składników majątku wspólnego, wnosząc jednocześnie o przyznanie jej na wyłączność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Twierdziła, że ma zdolność kredytową na kwotę ok. 50.000 zł. Ostatecznie uczestniczka wniosła o nierozliczanie kwoty 34.178,12 zł jako nakładów wnioskodawcy z majątku osobistego na majątek wspólny i przyjęcie, że przedmiotowa kwota została zużyta na potrzeby rodziny. Wniosła o rozliczenie kwoty 16.000 zł, którą wnioskodawca wyżył się bezprawnie w dniu 16 listopada 2015 r. Uczestniczka wniosła o rozłożenie spłaty na 4 raty, przy czym pierwsza płatna w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

U podstaw rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego leżał, następujący stan faktyczny:

M. M. (1) i S. M. zawarli związek małżeński w dniu 22 lipca 2006 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w P.. W dniu 23 września 2016 roku Sąd Okręgowy w Łomży rozwiózł przez rozwód związek małżeński M. M. (1) i S. M.. Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 17 lutego 2017 r.

W skład majątku wspólnego M. M. (1) i S. M. wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ulicy (...) w R. o powierzchni użytkowej 60,80 m², znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R., dla którego Sąd Rejonowy w Grajewie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 90.000 zł; samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 2002 o numerze rejestracyjnym (...), numer identyfikacyjny (...) o wartości 8.000 zł, a także środki zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 99,94 zł.

Wnioskodawca S. M. poniósł nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 34.178,12 zł. Środki te, należące do jego majątku osobistego, zostały przeznaczone na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ulicy (...) w R..

W ocenie Sądu Rejonowego wnioskodawca nie sprzeniewierzył, ani nie zataił żadnych środków finansowych należących do majątku wspólnego zainteresowanych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie złożonych do akt dokumentów oraz faktów stwierdzonych przez wnioskodawcę i niezaprzeczonych przez uczestniczkę oraz faktów stwierdzonych przez uczestniczkę i niezaprzeczonych przez wnioskodawcę.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym wniosek o podział majątku zasługiwał na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 27 października, sygn. akt I Ns 192/17 Sd Rejonowy w G. ustalił, że w skład majątku wspólnego M. M. (1) c. A. i D. oraz S. M. s. S. i E. wchodzi:

a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ulicy (...) w R. o powierzchni użytkowej 60,80 m², znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R., dla którego Sąd Rejonowy w Grajewie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 90.000 złotych (dziewięćdziesiąt tysięcy złotych);

b) samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 2002 o numerze rejestracyjnym (...), numer identyfikacyjny pojazdu (...) o wartości 8.000 złotych (osiem tysięcy złotych);

c) środki zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 99,94 złotych (dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze);

- tj. majątek o łącznej wartości 98.099,94 złotych (dziewięćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze);

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawca S. M. poniósł nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 34.178,12 złotych (trzydzieści cztery tysiące sto siedemdziesiąt osiem złotych dwanaście groszy); oddalił w pozostałym zakresie wnioski uczestniczki postępowania; dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawcy S. M. i uczestniczki postępowania M. M. (1) w ten sposób, że:

a) wnioskodawcy S. M. przyznał na wyłączność składniki majątku wspólnego szczegółowo opisane i wymienione w punktach I. b) i I. c) niniejszego postanowienia;

b) uczestniczkę postępowania M. M. (1) przyznał na wyłączność składnik majątku wspólnego szczegółowo opisany i wymieniony w punkcie I a) niniejszego postanowienia; tytułem spłaty zasądził od uczestniczki postępowania M. M. (1) na rzecz wnioskodawcy S. M. kwotę 58.039,09 złotych (pięćdziesiąt osiem tysięcy trzydzieści dziewięć złotych dziewięć groszy) płatną w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki w terminie płatności; stwierdził, że w pozostałym zakresie każdy z zainteresowanych ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd Rejonowy podał, że wyrokiem z dnia 23 września 2016 r. Sąd Okręgowy w Łomży rozwiązał małżeństwo M. M. (1) z S. M., przez czym z dniem 17 lutego 2017 r., (data uprawomocnienia się orzeczenia) wspólność majątkowa małżeńska, istniejąca pomiędzy nimi, przekształciła się we współwłasność w częściach ułamkowych (art. 43 k.r.o.), która może zostać zniesiona przez Sąd na żądanie jednego ze współwłaścicieli (art. 210 k.c.). Nadto Sąd Rejonowy podał, że z treści art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567§3 k.p.c. wynika, że Sąd jest obowiązany z urzędu do ustalenia składu i wartości przedmiotów wchodzących w skład majątku wspólnego.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z treścią przepisu art. 31 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków, zaś przepis art. 43 § 1 k.r.o. stanowi, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Sąd Rejonowy podkreślił, że wartość składników majątku wspólnego nie była kwestionowana przez zainteresowanych, a zatem ustalił wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ulicy (...) w R. oraz samochodu osobowego marki V. (...), zgodnie z zapatrywaniem zainteresowanych. Wysokość zgromadzonych na rachunku bankowym prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. środków finansowych wynika z historii rachunku bankowego, nadesłanej przez (...) Bank (...) S.A. w W. (k. 120). Tym samym łączna wartość składników majątku wspólnego wyniosła 98.099,94 zł.

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawca przed zawarciem związku małżeńskiego posiadał środki finansowe, które zostały przeznaczone na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Była to kwota 34.178,12 zł (k. 18), która wraz z innymi środkami została przelana w dniu 12.08.2008 r. (k. 27) na rachunek bankowy osoby sprzedającej lokal mieszkalny (k. 12). Mając to na uwadze Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawca S. M. poniósł nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 34.178,12 zł, nie znajdując podstaw do uznania, że ww. środki były przeznaczone na potrzeby rodziny, ani do uznania, że wnioskodawca sprzeniewierzył bezprawnie części środków finansowych należących do majątku wspólnego zainteresowanych, tj. kwoty 16.000 zł, albowiem na powyższą okoliczność nie zostały przedstawione żadne dowody. Sąd Rejonowy podkreślił, że uczestniczka zarzucając wnioskodawcy bezprawne wyzbycie się tych środków nie wykazała powyższej okoliczności.

Ostatecznie Sąd Rejonowy ustalił wartość składników majątkowych na łączną kwotę 98.099,94 zł, a udziały zainteresowanych po 49.049,97 zł, skoro uczestniczka otrzymała w wyniku podziału majątek o wartości 90.0000 zł, powinna dopłacić wnioskodawcy kwotę 40.950,03 zł, którą to kwotę należy powiększyć o połowę nakładów poniesionych przez wnioskodawcę, tj. 17.089,06 zł ($34.178,12 / 2 = 17.089,06$ zł). Ostatecznie Sąd Rejonowy na rzecz wnioskodawcy zasądził od uczestniczki kwotę 58.039,09 zł tytułem spłaty wskazując, że składniki majątku wspólnego zainteresowanych zostały podzielone zgodnie z ich zapatrywaniem.

Sąd Rejonowy ustalił trzymiesięczny termin od daty uprawomocnienia się postanowienia na dokonanie spłaty należnej wnioskodawcy kwoty 58.039,09 zł, mając na uwadze sytuację finansową uczestniczki, wysokość zasądzonej spłaty oraz wskazania uczestniczki, że posiada zdolność kredytową.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 520§ 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył pełnomocnik uczestniczki postępowania M. M. (1). Skarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił:

I. naruszenie przepisów kodeksu cywilnego tj. art. 212 § 3 poprzez niezasadne

nierozłożenie na raty zasądzonej kwoty od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy tytułem spłaty, w sytuacji gdy sytuacja majątkowa i osobista uczestnika postępowania wskazuje, że zasadne jest rozłożenie zasądzonej kwoty na cztery równe raty, pierwsza płatna w terminie pół roku od uprawomocnienia się postępowania, kolejne w terminie co rok,

II. sprzeczność ustaleń faktycznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem

dowodowym polegającym na przyjęciu, że:

- brak jest podstaw aby uznać, że środki w kwocie 34.178,12 zł były przeznaczone na potrzeby rodziny, w sytuacji gdy materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że strony przez wiele lat zamieszkiwały wspólnie w ww. nieruchomości, zapewniali byt rodzinie poprzez zajmowany lokal, nadto nieruchomość jest zajmowana w dalszym ciągu przez uczestniczkę i małoletnie dzieci;

- brak jest podstaw do uznania, iż wnioskodawca wyzbył się bezprawnie kwoty 16 000 zł, która należała do majątku stron, w sytuacji gdy wypłata środków z rachunku bankowego stron w czasookresie, w którym doszło do ustania pożycia stron wskazuje jednoznacznie na powyższe;

III. naruszenie norm prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy,

mianowicie art. 328 § 2 Kpc poprzez brak omówienia całości zgromadzonego materiału dowodowego, nie wskazanie jakim dowodom sąd dał wiarę a jakim jej odmówił i z jakiego powodu, a zwłaszcza poprzez brak omówienia wyjaśnień stron w toku niniejszego postępowania, braku odniesienia się przez Sąd do dokumentów przedłożonych przez strony.

Na mocy art. 368 § 1 pkt 5 i art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 518 kpc wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w następujący sposób: zmianę pkt. I C niniejszego postanowienia i ustalenie, iż w skład majątku wspólnego stron wchodziły środki finansowe zgromadzone na rachunku bankowym (...) Bank (...) S.A w W. o łącznej wartości 16 000 zł (szesnaście tysięcy złotych), uchylene pkt. III i V postanowienia, zmianę pkt. IV postanowienia i dokonanie podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr. 26 w budynku nr (...) przy ul. (...) w R. o pow. użytkowej 60,80 m² zostanie przyznane na wyłączną własność uczestniczce postępowania M. M. (1) bez spłat i dopłat, ewentualnie rozłożenie przedmiotowej spłaty na cztery równe raty pierwsza płatna w terminie pół roku od uprawomocnienia się postępowania, kolejne w terminie co rok; ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 16 000 zł oraz jej stosowne rozliczenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestniczki postępowania nie zasługiwała na uwzględnienie i jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Sąd Rejonowy wyjaśnił wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy i właściwie ocenił zebrany materiał dowodowy oraz dokonał na jego podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych. Sąd Okręgowy podziela te ustalenia i przyjmuje je za własne, stwierdzając jednocześnie, że zaskarżone orzeczenie jest do nich adekwatne i odpowiada przepisom prawa materialnego.

Odnosząc się do apelacji stwierdzić należy, że nie jest w szczególności uzasadniony zarzut sprzeczności istotnych ustaleń z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Powyższą ocenę należy uzupełnić o przypomnienie, że zarzut sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego ma rację bytu wówczas, gdy zachodzi sprzeczność pomiędzy ustaleniami faktycznymi sądu a dowodami, które sąd ten uznał za wiarygodne. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca.

W rozpoznawanej sprawie uczestniczka postępowania nie wskazuje dowodów uznanych przez Sąd pierwszej instancji za wiarygodne, z którymi miałyby pozostawać w sprzeczności ustalenia tego Sądu a dotyczące ustaleń, że środki w kwocie 34.178,12 zł pochodziły z majątku osobistego wnioskodawcy S. M. i zostały przeznaczone na zakup lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w R.. Bezsprzecznie wskazana nieruchomość została nabyta w czasie trwania związku małżeńskiego i niewątpliwie weszła do majątku objętego ustawową wspólnością majątkową małżonków (por. art. 31 § 1 k.r.o.). Z dołączonego do akt wyciągu rachunku bankowego o nr (...) prowadzonego przez V. Bank, a należącego do S. M. bezsprzecznie wynika, że środki w tej kwocie znajdowały się na przedmiotowym rachunku już w dacie 5 czerwca 2006 r. (saldo początkowe na dzień 3.06.2006, k. 18) i nie zostały wypłacone z tego rachunku przed zawarciem małżeństwa. Powyższemu nie zaprzeczyła również skarżąca uczestniczka postępowania M. M. (1) podając, że S. M. posiadał „kawalerskie pieniądze”, (...)była kwota 34.178,12 zł (znacznik czasowy 00:11:09, k. 111v.) Z rachunku tego natomiast w dniu 12 sierpnia 2008 r. została przelana kwota 90.000 zł na rzecz M. S. ul. (...) w R. tytułem należności za mieszkanie. Jednocześnie akt notarialny dotyczący zakupu przez małżonków M. lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) został sporządzony 13 sierpnia 2008 r. Tym samym, słusznie Sąd I instancji uznał, że kwota 34.178,12 zł stanowiła majątek osobisty S. M. i stanowiła ona nakład z majątku osobistego na majątek wspólny. Nie ma racji skarżąca, że okoliczność, że strony wspólnie zamieszkiwały przez wiele lat w ww. nieruchomości, zapewniali byt rodzinie pozwala na uznanie, że kwota 34.178,12 zł pochodząca z majątku osobistego S. M. była przeznaczona na zapewnienie bieżących potrzeb rodziny. W trakcie trwania małżeństwa oboje małżonkowie pracowali, tym bardziej w ocenie Sądu Okręgowego nie sposób uznać, że kwestionowana kwota została spożytkowana na bieżące potrzeby rodziny.

Zasadnie również uznał Sąd Rejonowy, że uczestniczka postępowania nie udowodniła, iż kwota 16.000 zł została sprzeniewierzona przez wnioskodawcę S. M.. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., sygn. akt IACa 1457/03, OSA 2005/3/12; wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/poz. 76 wraz z glosą aprobusującą A. Zielińskiego, Palestra 1998/1-2/204). Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego uczestniczka nie wykazała aby kwota 16.000 zł została sprzeniewierzona przez S. M.. Z wydruku rachunku bankowego należącego do S. M. (k. 23) wynika, że konto w trakcie trwania małżeństwa było zasilane przez E. M.. Tym samym również w ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw aby nie uznać, że kwota ta została przekazana przez wnioskodawcę postępowania w ramach uregulowania zaciągniętej uprzednio pożyczki.

Nieuzasadniony jest również wywiedziony przez uczestniczkę zarzut naruszenia art. 212 § 3 kc poprzez niezasadne nierozłożenie na raty zasądzonej kwoty od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy. Słusznie Sąd Rejonowy płatność dopłaty w wysokości 58.039,09 zł, określił w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się

przedmiotowego postanowienia, uwzględniając przy tym sytuację finansową uczestniczki postępowania jak i wysokość zasądzonej dopłaty.

W ocenie Sądu Okręgowego rozłożenie dopłaty na cztery raty – z pierwszą ratą płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, a kolejne w terminie co rok, byłoby w niniejszej sprawie niezasadne. M. M. (1) wnosząc o przyznanie na jej rzecz przedmiotowej nieruchomości, miała świadomość, iż będzie obciążona obowiązkiem dopłaty na rzecz wnioskodawcy znacznej kwoty. W trakcie postępowania na rozprawie w dniu 22 września 2017 r. uczestniczka przyznała, że ma zdolność kredytową w wysokości około 50.000 zł (zaczek czasowy 00:11:09, k. 111v). Ponadto wniosek w sprawie o podział majątku wspólnego wpłynął do Sądu Rejonowego w czerwcu 2017 r. Tym samym, uczestniczka postępowania wnosząc o przyznanie na jej rzecz wskazanej nieruchomości powinna liczyć się z koniecznością dopłaty i starać się zabezpieczyć już wcześniej środki na ten cel. Uwzględnienie jej wniosku doprowadziłoby zaś do sytuacji, iż otrzymałaby nieruchomość, która zabezpiecza jej potrzeby mieszkaniowe, a wnioskodawca na dopłatę zmuszony byłby czekać około czterech lat, co uwzględniając kwotę dopłaty do wskazanego okresu spowodowałoby, że wnioskodawca nie odniósłby realnej, wymiernej korzyści z podziału majątku wspólnego. Tym bardziej, iż jak wskazał, dopłatę zamierza przeznaczyć na zakup mieszkania, gdyż obecnie zamieszkuje w mieszkaniu swojej matki. Zatem rozłożenie dopłaty na raty z pewnością byłoby zbyt krzywdzące dla niego.

Odnosząc się do wywiezionego w apelacji wnioskodawcy zarzutu naruszenia prawa procesowego tj. art. 328 § 2 kpc trzeba wskazać, iż zgodnie z przyjętym orzecnictwem: „zarzut naruszenia art. 328 § 2 kpc może być usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia uniemożliwia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (wyrok SA w Białymstoku z dn. 28.03.2017 r., I ACa 878/16, Legalis nr 1595051”. W świetle powyższego, mając na uwadze, iż zaskarżone postanowienia Sądu I Instancji nadaje się do kontroli w ramach apelacji, podniesiony zarzut należało uznać za nieuzasadniony.

Dlatego uwzględniając powyższe okoliczności i dzieląc stanowisko Sądu I Instancji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.